

Stockholm 2024-10-20

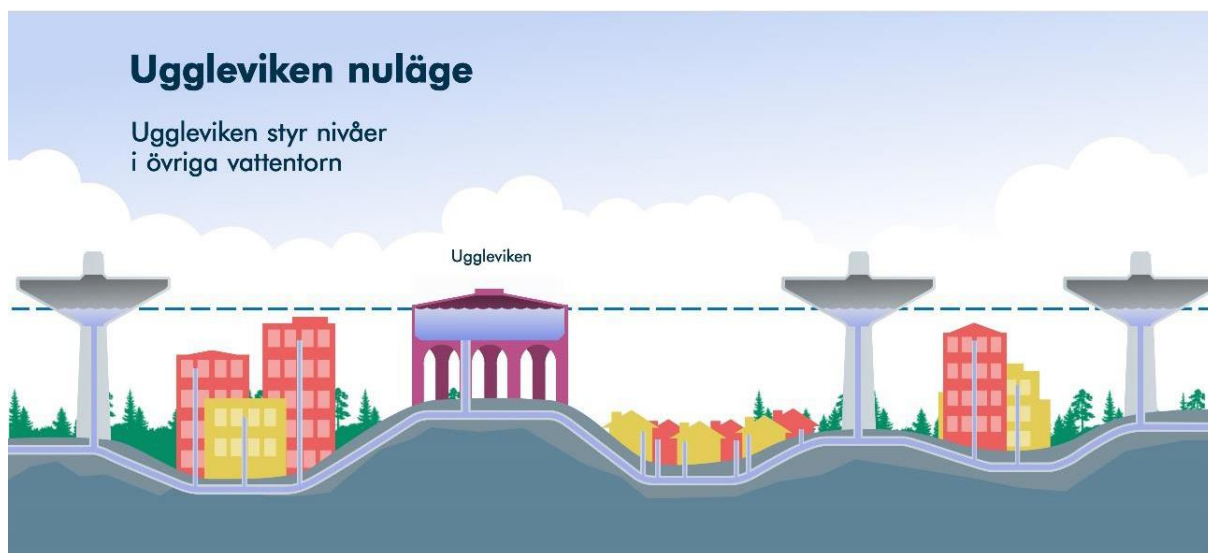
Kompletterande yttrande i Mål nr P 10002-23 Detaljplan för del av fastigheten Norra Djurgården 1:1, Uggleviksreservoaren i stadsdelen Norra Djurgården i Stockholms kommun

Brister i lokaliseringsutredningen

Förbundet för Ekoparken har i tidigare inlägga angivit skäl till varför Mark- och miljööverdomstolen bör upphäva Mark- och miljödomstolens beslut att godkänna Stockholms stads detaljplan (skrivelse 2024-05-06). Vi har därefter i inlägga ytterligare preciserat varför vi anser att renderingarna som ska visa hur den föreslagna nya vattenreservoaren påverkar den historiska landskapet underskattar skadan (skrivelse 2024-09-10).

Med denna inlägga vill vi fästa domstolens uppmärksamhet på ytterligare en brist i underlagen till detaljplaneförslaget. Vi har i tidigare inlägga anfört brister i den till MKBn vidhäftade lokaliseringsutredningen. Vi önskar nu påtala ytterligare en brist som rör själva argumenteringen för varför en högre reservoar behövs på denna plats.

Planbeskrivningen gör gällande att den nuvarande vattenreservoaren är lägre än andra vattentorn i Stockholm Vattens system och att detta gör att de högre vattentornen inte kan utnyttjas till sin fulla kapacitet. Detta illustreras med nedanstående bild (planbeskrivningen s.9).

Figur 3. Förhållande mellan Uggleviken och övriga reservoarer i Stockholm i nuläget. Streckad linje visar bräddnivå i befintlig reservoar i Uggleviken.

Nedanstående lista över vattentornens höjd i systemet visar att Lilljansskogens reservoar inte är den enda som är väsentligt lägre.

Vattenreservoarer		
Reservoar	Volym m ³	Bräddnivå
Högdalsreservoaren	11 000	104,20
Kampementsbacken	17 100	29,00 ^[17]
Sättra vattentorn	9 500	108,10
Tallkrogens vattenreservoar	35 100	61,05
Tensta vattentorn	18 800	66,10
Trekantsreservoaren	72 200	63,15
Uggleviksreservoaren	18 000	57,22
Vanadislundens vattenreservoar	8 100	56,15

Källa: Wikipedia

Vanadislundens reservoar är en meter lägre än Ugglevikens. Och den föreslagna nya reservoarens bräddnivå på 62,5 m blir ändå lägre än alla andras

bräddnivåer utom Vanadsilundens. Systemet fungerar i dag trots varierande bräddnivåer. Inom systemet finns ett fyrtiotal tryckstegringspumpar som ser till att vattentrycket är detsamma vid alla tappställen i hela systemet.

SVOA har övervägt att bygga om Vanadislundens vattenreservoar men avstått – inte pga av tekniska skäl – utan pga kulturmiljömässiga. ”SVOA har tidigare undersökt möjligheten att bygga om denna reservoar men gick inte vidare med det alternativet då det inte bedömdes möjligt ur bland annat kulturmiljösynpunkt.” (Lokaliseringsutredningen, s.12) Då är det synnerligen märkligt att SVOA inte drar sig för att riva den kulturmiljöklassade Uggleviksreservoaren. En upprustning av Uggleviksreservoaren är fullt möjlig och bedöms ge en fullt acceptabel livslängd. ”En upprustning för att förlänga livstiden av Uggleviksreservoaren med 50 år förväntas kosta ungefär hälften av vad en ny stor reservoar kostar.” (Lokaliseringsutredningen, s.13) Den är dessutom ett billigare alternativ än att bygga en ny vattenreservoar. Ökad volym måste därtill tillgodoses, vilket kan ske på många andra ställen i systemet – och då eventuellt med en högvattenreservoar. När staden byggs ut ges många tillfällen att bygga en kompletterande reservoar i anslutning till den nya bebyggelsen.

Energiåtgången och kostnaderna förenade med den tillmäts stor vikt i Lokaliseringsutredningen. Underlagshandlingarna saknar uppgifter om driftkostnader och vattenflöden. En grov beräkning uppskattar effektbehovet för hela vattenförsörjningen inom norra delen av Stockholms innerstad till 10.500 KWh/d eller c:a 3 - 4 Mkr på år. Den uppskattade kostnadsökningen med alternativ Hjorthagen (5% enligt Lokaliseringsutredningen) blir då mellan 150 och 200 tkr/år. Alternativa lokaliseringar handlar alltså inte om stora kostnader i detta avseende.

Detta är oklarheter i lokaliseringsutredningen som gör att dess värde som beslutsunderlag måste ifrågasättas.

Richard Murray